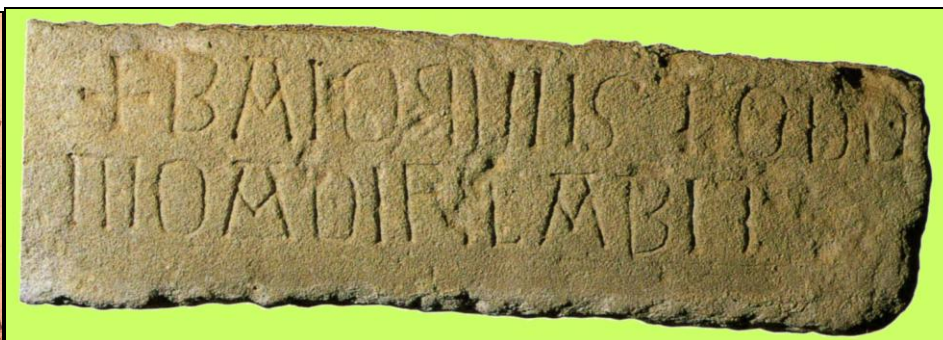
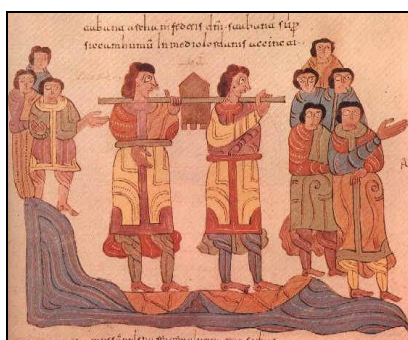

ELS ORÍGENS DEL PRIORAT DE CLARÀ

L'origen del priorat és difícil d'establir. A l'interior de l'església es conserva una làpida amb la inscripció "+BAIO QUI ISTO DO/MO ADIFICAVIT" (A Baio, que aquesta capella edificà). Aquesta làpida es conservava a principis del s.XX a l'hort del rector de la parròquia de Sant Julià d'Argentona. Possiblement va ser retornada al priorat en la restauració de l'arquitecte Joan Rubió l'any 1920 seguint les indicacions de Puig i Cadafalch. Actualment la làpida es conserva reaprofitada com a imposta al costat dret del presbiteri

Sembla que el prevere Baio, era un prevere mossàrab que a l'entorn del 874 s'havia instal·lat a Terrassa, on exercia funcions reservades al bisbe intentant ressuscitar l'antiga diòcesis d'Egara. Aquest fet, el va portar a ser denunciat pel bisbe Frodoí de Barcelona i castigat en el sínode d'Attigny del 874. Aquesta làpida doncs, ens porta a establir els orígens del monestir cap el s. IX.

El mot "domus" indica que en l'origen, la primitiva capella de Clarà devia ser una petita capella rural d'estil preromànic. La *Crònica Universal del Principat de Catalunya* (1609) de Jeroni Pujades (1568-1635), que es basa en el manuscrit de l'abat Alonso Cano de Sant Feliu de Guíxols, esmenta la tradició que els monjos de Clarà van ser executats, de la mateixa forma que els monjos de Sant Pol i Sant Cugat del Vallès, en la ràtzia d'Almanzor el 985. Així doncs, aquesta petita cel·la monàstica es devia extingir a finals del s.X

Text: Joaquim Graupera

BIBLIOGRAFIA:

- GRAUPERA GRAUPERA, Joaquim: *L'arquitectura religiosa preromànica i romànica en el Baix Maresme*. Volum 2. Monografies. La Comarcal edicions. Argentona, 2002. Pàg.92
- PELLICER i PAGÈS, J.M.: *Mataró. Notícies històrico-arqueològiques sobre lluro*. Tip. Horta. Mataró, 1888. Pàg. 378-381
- PUIG i CADAFALCH, J.; FALGUERA, A. de; GODAY, J: *L'arquitectura romànica a Catalunya*. Institut d'Estudis Catalans. Barcelona. (Edició facsímil, Institut d'Estudis Catalans - Generalitat de Catalunya, Barcelona, 1983). Vol.II, pàg.72